Nr. 4. **Krosno,** dnia 10. lutego 1910. **Rok II.**

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY
raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 45 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

L. 595. Krosno, dnia 21. stycznia 1910.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

Dziejące się od szeregu lat nadużycia w wykonywaniu przepisów ustawy z d. 26/12. 1893 dz. u. p. Nr. 193 o orzemysłach budowlanych, powodują mię do wydania następujących wskazówek, które mają służyć do tamtejszego użytku: Budowle nadziemne i inne pokrewne budowle, może wykonywać tylko koncesyonowany budowniczy względnie koncesyonowany majster murarski, natomiast majster ciesielski jest uprawniony wykonywać budowle o konstrukcyi drewnianej.

Kto nie mając koncesyi trudni się w sposobie zarobkowania powyższemi robotami, dopuszcza się przekroczenia ustawy przemysłowej i podlega karze aż do 4000 Kor.

Zdarza się częstokroć, że roboty wchodzące w zakres uprawnienia budowniczych, majstrów murarskich i cieśli, podejmują tak zwani przedsiębiorcy budowlani; są to najczęściej ludzie bez fachowych wiadomości, którzy za pomocą kapitału swego włożonego w budowę, ciągną stąd zyski, a do wykonywania robót nie używają ukwalifikowanych robotników, albo też są to zwykli podmajstrzy murarscy, którzy na własną rękę i według własnego planu stawiają budowle. I jedni i drudzy dopuszczają się w ten sposób przekroczenia ustawy przemysłowej.

Również zdarza się, że koncesyonowani budowniczowie i majstrzy murarscy dopomagają temu nieprawnemu stanowi przez tak zwane pokrywki budowlane; należy pod tem rozumieć każde współdziałanie uprawnionego budowniczego względnie majstra, które ma na celu umożliwienie wykonywania przemysłu budowlanego osobom nieukwalifikowanym i niemającym koncesyi.

Dopuszcza się więc „pokrywki“:

a) kto pojedyńczym robotnikom lub grupom robotników pozwala obejmować roboty pod jego nazwiskiem, samoistnie je wykonywać i samoistnie obrachowywać się z właścicielem budowy;

b) kto podmajstrzego lub polira upoważnia, by na własny rachunek podejmował się robót, swoimi robotnikami je wykonał i obrachowywał się sam z klientem;

c) kto użycza swej firmy właścicielowi budowy lub przedsiębiorcy budowlanemu, ktory przez siebie najętymi i wypłacanymi robotnikami, na swój rachunek wykonuje budowę;

d) kto za zapłatą wstępuje w służbę u przedsiębiorcy budowlanego nieuprawnionego do wykonywania robót i w ten sposób umożliwia mu pod swą firmą prowadzić budowy.

Powyższe wypadki są przytoczone przykładowo i nie wyczerpują wszystkich możliwych przypadków „pokrywek“ budowlanych.

Na podstawie tych wskazówek zechcą kompetentne władze gminne, komendy żandarmeryi i stowarzyszenia przemysłowe a też i Przełożeństwa obszarów dworskich czuwać nad ścisłem przestrzeganiem przepisów ustawy budowlanej i o każdem spostrzeżonem przekroczeniu bezzwłocznie c. k. Starostwu donieść.

Zaznaczyć muszę, że postanowienia ustawy o przemysłach budowlanych, nie mają zastosowania przy zwykłych wiejskich budynkach mieszkalnych i gospodarczych, wykonywanych przez ludność wiejską, jako zatrudnienie uboczne i bez pomocników przemysłowych, o ile ustawa nie wymaga dla tych budowli przyjęcia kierownika budowli.

L. 27359. Krosno, dnia 10. stycznia 1910.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

W części XIII. pod numerem 101. dz. u. i rozp. kraj. z bieżącego roku, ogłoszono wydane przez c. k. Namiestnictwo na wniosek Wydziału krajowego rozporządzenie z 22. lipca 1909 L. $\frac{3408}{2}$/14, w myśl którego mogą być z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia i w wymienionych w niem miejscowościach, wydawane koncesye na przemysł murarski, kamieniarski, ciesielski i studniarski pod lżejszymi, bliżej tam określonymi warunkami.

Warunkiem uzyskania takiej koncesyi jest oprócz ogólnych wymogów ustawowych, także **zasługiwanie na zaufanie** z uwagi na dotyczący przemysł, oraz świadectwo nauki i świadectwo najmniej czteroletniej pracy w danym przemyśle, odbytej u koncesyonowanych budowniczych względnie majstrów, lub autoryzowanych techników.

Koncesye takie nadaje władza polityczna I. instancyi (a więc Starostwo) po wysłuchaniu Izby handlowej i przemysłowej, która co do wniosku porozumienia się z właściwem stowarzyszeniem przemysłowem.

Swiadectwa dołączone do podań o koncesye, muszą być potwierdzone przez Zwierzchność gminną, tudzież przez odnośne stowarzyszenie przemysłowe.

O tem zawiadamiam z uwagą, że koncesye takie mogą mieć zastosowanie we wszystkich gminach tutejszego powiatu **z wyjątkiem Krosna.**

L. 826. Krosno, dnia 15. stycznia 1910.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich, tudzież Komend posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Dochodzą mię wiadomości, że z wiosną br. zachodzi obawa znacznego wystąpienia gąsienic na drzewach zwłaszcza owocowych, ileże w wielu miejscowościach widnieją na drzewach w dużej ilości gniazda gąsienicy „bielinka-głogowca“, „prządki-pierścienicy“ i „brudnicy-mniszki“, którzy są najstraszniejszymi niszczycielami drzew i krzewów owocowych, a też drzewostanu szpilkowego.

Szczególniej należy się obawiać wystąpienia gąsienicy „bielinka-drzewnego“, która lęgnie się w lecie i zimuje w stanie mało wyrosłym w liściach suchych oprzędzonych, wiszących na drzewach.

Aby zapobiedz o ile możności tej klęsce, jaka grozi naszemu sadownictwu względnie szerszemu jej rozpowszechnieniu, polecam Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Przełożeństwom obszarów dworskich w ślad tut. rozporządzeń z 16/2. 1908 L. 18706 (dz. pow. str. 28/1909) i z 2/1. 1909 L. 34374/908 (dz. pow. str. 36/1909), aby bezzwłocznie wezwały wszystkich, szczególniej właścicieli choćby najmniejszych sadów, by natychmiast przystąpili do tępienia tego szkodnika.

Sposób tępienia tych gąsienic jest bardzo łatwy i tani, polega bowiem na zbieraniu i paleniu suchych liści oprzędzonych pajęczyną i przymocowanych do gałęzi drzew. W tych to liściach znajdują się tysiące ciemnych ziarneczek, są to właśnie jajeczka gąsienicy. Owe liście trzeba starannie z drzew zbierać i palić, gdyż rzucone na ziemię wylęgną się tak samo, jak i na drzewach.

Do zbierania oprzędów z wysokich drzew, używa się zwykle nożyc zwanych „sekatorem“, które przymocowane są na długim drążku; przy tej robocie musi być dwóch ludzi, gdyż jeden musi ścinać a drugi uważać, gdzie spada gniazdko i zaraz zbierać do worka.

Zbieranie gniazd musi być wykonane dopóki zimno, gdyż przy 10-cio stopniowem cieple, gąsienice się wylęgają i z braku liści, żywią się pączkami i młodą korą, czem mogą spowodować uschnięcie drzewa a przynajmniej pozbawić je zdolności do owocowania na dwa lata.

Sekator do zbierania gniazd można nabyć u firm Halski, a także „Flora“ Tarnów, kosztuje zaś od 1 K do 3 K.

Byłoby bardzo wskazane, aby kilka takich przyrządów nabyły na własność Zwierzchności gminne, a następnie wypożyczały je za miernem wynagrodzeniem właścicielom sadów.

Nad ścisłem wykonaniem niniejszego rozporządzenia czuwać będzie c. k. Żandarmerya, która sprawdzać będzie, czy wszyscy właściciele sadów przystąpili do wytępienia szkodników, a nazwiska opornych podawać będzie do tutejszej wiadomości.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia ulegną w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 dz. p. p. Nr. 198 grzywnie od 2 do 200 K., względnie karze aresztu od 6 godzin do 14 dni.

Zarządzenie niniejsze należy ogłosić w gminie tamtejszej w sposób w miejscu używany, a certyfikat należytego ogłoszenia przedłożyć mi do 14. dni, pod rygorem ponaglenia posłańcem karnym na koszt Naczelnika gminy.

L. 34914. Krosno, dnia 11. stycznia 1910.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

W ślad tut. polecenia z 3/8. 1909 L. 10123 (dz. pow. Nr. 13. str. 94) — w interesie utrzymania dróg państwowych — przypominam Zwierzchnościom gminnym, Przełożeństwom obszarów dworskich tudzież Magistratowi, by wszędzie drogi dojazdowe z gościń-

cami państwowymi się łączące, zostały w myśl ustawy z 5. października 1907 dz. u. k. Nr. 130 z roku 1907 (§. 4.) na długość 25 m. poszutrowane, a mostki drogowe lub polne naprawione (§. 3. tejże ustawy).

L. 618. Krosno, dnia 22. stycznia 1910.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

W dniu 3. października 1909, znaleziono na drodze w Żółkwi kobietę około 73 lat liczącą w stanie nieprzytomnym, która po przewiezieniu jej do tamtejszego szpitala, umarła w kilka godzin nie odzyskawszy przytomności.

Wskutek odezwy c. k. Starostwa w Żółkwi z 25/11. 1909 L. 30854, polecam Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi aby zbadały, czy zmarła kobieta nie pochodzi z której gminy tut. powiatu i o dodatnim wyniku doniosły mi do końca marca br.

L. 34486. Krosno, dnia 16. grudnia 1909.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Wskutek odezw poszczególnych Władz politycznych, poszukuje się za miejscem pobytu następujących osób:

1) End recte Sporn Dawid ze Śniatyna, który za przekroczenie §. 44:1. u. w. przez c. k. Starostwo w Śniatynie na grzywnę 30 K. ukarany został;

2) Słowik 2° Böhm Marya, ukarana przez c. k. Starostwo w Nowym Targu grzywną 10 K., za przekroczenie ustawy propinacyjnej;

3) Diaczyszyn Jan z Trościańca, powiatu jaworowskiego, który był w roku 1907 leczony w szpitalu powszechnym we Lwowie;

4) Maksymiec Katarzyna z Zaburza, powiatu rawskiego, ukarana grzywną 5 K. za obraźliwe zachowanie się wobec żandarma;

5) Blat Jan, pastuch dworski z Baranowa, powiatu tarnobrzeskiego, który jako pokąsany 10/10. 1906 r. przez wściekłego psa, przebywał przez jakiś czas w szpitalu św. Łazarza w Krakowie;

6) Kornblau Majer, blacharz z Wiśniowczyka, ukarany przez c. k. Starostwo w Podhajcach karą aresztu przez 3 dni, za przekroczenie ustawy przemysłowej;

7) Gąsiorowski Jędrzej z Sieniawy, powiatu jarosławskiego, mający być przesłuchany w sprawie kosztów leczenia Józefa Gąsiorowskiego.

Polecam Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi, aby nad pojawieniem się wyżej naprowadzonych osób bezustannie czuwały i w razie przydybania bezzwłocznie mi doniosły.

L. 25939/II. Krosno, dnia 7. grudnia 1909.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych przysłało między innemi następujące metryki urodzin, względnie ślubu i śmierci tutejszo-krajowych na Węgrzech.

A) **Metryki urodzin:**

1) Mazurek Julianny, nieślubnej córki Adolfiny Joanny (2. im.) rzekomo przynależnej do Rajczy,

2) Skalczyka Eugeniusza syna Ferdynanda, rzekomo przynależnego do Żywca,

3) Brilla Leona syna Samuela, rzekomo przynależnego do Żurawna,

4) Zug Fanni, nieślubnej córki Nuchemii, przynależnej rzekomo do Lwowa;

B) **Metryki ślubu:**

1) Leibla Wolfa, syna Henryka i Henryki urodz. Korngold, rzekomo przynależnych do Gawłowa,

2) Sojki Stefana z Anną Szczepanik, przynależnych rzekomo do Krausowa,

3) Pokarta Szulima z Katarzyną Kohn, syna Leiby, przynależnego rzekomo do Rawy ruskiej,

4) Grzyseckiego Władysława Ludwika (2. im.), przynależnego rzekomo do Lwowa,

5) Rudki Jana i

6) Stachury Ignacego, rzekomo przynależnych do Targowicy,

7) Gacka Józefa, syna Jana, rzekomo przynależnego do Jeleśni;

C) **Metryki śmierci:**

1) Buławy Józefa, około 43 lat liczącego, urodzonego rzekomo w Jeleśni,

2) Pinskera Mojżesza Chaima (2. im.), urodzonego rzekomo w Żmigrodzie,

3) Mochały Tomasza, lat 41 liczącego, rzekomo urodzonego w Rycerskiej górce,

4) Burego Jana, około 75 lat liczącego, urodzonego rzekomo w Ujsole,

5) Nalborcika Antoniego, 30 lat liczącego, rzekomo urodzonego w Żywcu,

6) Tabora Emila, lat 21 liczącego, syna Piotra, przynależnego rzekomo do Żywca,

7) Litwana Mojżesza, rzekomo urodz. w Drohobyczu,

8) Turuckiej Róży, córki Grzegorza, rzekomo urodzonej w Drohobyczu,

9) Spindler Małgorzaty, córki Majera, przynależnego rzekomo do Drohobycza,

10) Braun Czarny, córki Nochumy, rzekomo przynal. do Kałusza.

Ponieważ przynależność wyż wymienionych osób nie może być stwierdzoną, przeto polecam Zwierz-

chnościom gminnym i Magistratowi aby zbadały, czy które z nich nie pochodzą z gmin tutejszego powiatu i o dodatnim wyniku doniosły mi do końca marca 1910.

C. k. Starosta: *Czepielewski.*

Ogłoszenia.

L. 445. Lwów, dnia 1. lutego 1910.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny, reskryptem z 18. grudnia 1909 L. 2409/09, oznaczyło na podstawie §. 51. ustawy z 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93) wynagrodzenie należne ze Skarbu wojskowego w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1910 za obiad dawany podczas przemarszu żołnierzom od ponoszącego kwaterunek, począwszy od chorążego aż do najniższego stopnia w następujących kwotach:

a) siedmdziesiąt (70) h. dla miasta Lwowa,

b) sześćdziesiąt dwa (62) h. dla miasta Krakowa,

c) czterdzieści ośm (48) h. dla wszystkich innych stacyi przechodowych w kraju.

To podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 2/910. Krosno, dnia 3. lutego 1910.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych z językiem wykładowym polskim przed c. k. Komisyą egzaminacyjną w Krośnie rozpocznie się 23. lutego 1910.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do **dnia 18. lutego br.**

Dyrekcya c. k. Komisyi egzam. dla nauczycieli szkół lud. w Krośnie.

Pelikan w. r.

Dyrekcya c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów zawodu nauczycielskiego w wyższych i niższych szkołach handlowych rozpoczęła już urzędowanie. Przepisy egzaminacyjne dla wyższych szkół handlowych zostały ogłoszone w „Dzienniku ustaw państwowych“ z 6. czerwca 1907 Nr. 135, dla niższych (2-klasowych) szkół w „Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa wyznań i oświaty“ z 15. października 1892 Nr. XXI.

Komisya postara się o przetłumaczenie i wydanie tych przepisów w jak najkrótszym czasie. Aż do tej chwili informacyj można zasięgać bądź to w kancelaryi Komisyi (Uniwersytet), bądź też u zastępcy dyrektora, radcy Rządu Antoniego Pawłowskiego, Lwów, Skarbkowska 39.

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić do Dyrekcyi Komisyi we Lwowie, Uniwersytet.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie konkursem z 3/2. 1910 L. E 119/IV. podaje do wiadomości, iż Państwowa odbenzyniarnia w Drohobyczu poszukuje biegłych destylatorów do destylacyi ciągłej, palaczy do kotłów parowych, maszynistów do maszyn parowych, maszynistę do maszyn elektrycznych, rafinatorów, ślusarzy, tokarzy, dozorców do pomp parowych.

Zgłoszenia z dołączeniem odpisów świadectw (nie oryginałów, gdyż nie będą zwrócone) i podaniem warunków, nadsyłać należy do „Państwowej odbenzyniarni w Drohobyczu“.

Instytut technologiczny Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie podaje do wiadomości, że c. k. Urząd popierania przemysłu w Wiedniu zamierza urządzić w r. 1910 następujące majsterskie kursy zawodowe: szewskie, stolarskie, krawieckie, ciesielskie, galwano- i elektrotechniczne, introligatorskie, blacharskie, instalacyi gazu i wodociągów, oraz kołodziejskie. Podania o przyjęcie na te kursy mogą wnosić majstrowie i czeladnicy odnośnych przemysłów. Nauka na kursach i potrzebne przybory, będą udzielane bezpłatnie. Niezamożni kandydaci mogą ubiegać się o stypendyum, które wynosi dla majstrów 20 K, a dla czeladników 17 K tygodniowo, oraz o zwrot kosztów podróży trzecią klasą pociągiem osobowym z miejsca zamieszkania do Wiednia i z powrotem. Podania o przyjęcie na te kursy należy wnosić do c. k. Urzędu popierania przemysłu w Wiedniu na ręce Instytutu technologicznego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Podania winny zawierać wiek, dokładny adres, jak długo kandydat jest majstrem względnie czeladnikiem, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo przynależności, kartę przemysłową (majstrowie), względnie odpis z książeczki pracy z ostatnich trzech lat (czeladnicy) i o ile kandydat ubiega się o stypendyum także świadectwo ubóstwa. Prawdziwość okoliczności zawartych w prośbie i odpisie z książeczki pracy winna być stwierdzona przez właściwe stowarzyszenie przemysłowe. Podania, zaopatrzone w świadectwa ubóstwa, wolne są od należytości stemplowej.

Ze względu na okoliczność, iż majsterskie te kursy mają na celu zaznajomienie rękodzielników odnośnych zawodów z nowoczesną techniką rękodzielniczą oraz z technicznymi i kupieckimi warunkami prowadzenia przedsiębiorstwa, powinien nasz świat przemysłowy jak najliczniej wnosić podania. Tylko wówczas, jeżeli najszersze sfery rękodzielnicze będą korzystały ze sposobności teoretycznego i praktycznego zawodowego kształcenia się, będzie mogło krajowe rękodzieło podnieść się nad wyższy poziom i odpowiedzieć coraz bardziej wzmagającym się wymaganiom kupującej publiczności.

C. k. Starosta: *Czepielewski.*

Odpowiedzialny redaktor: **Michał Lebiszczak.** **Z drukarni W. Lenika w Krośnie.**